

de l'autoritat portuària i té una capacitat aproximada de 460 places. Més d'un terç de les places tenen ombra, s'han col·locat serveis higiènics, màquines de *vending* d'aigua i contenidors de residus orgànics. A partir del mes de juliol, es col·locarà una posta sanitària de la Creu Roja.

A més, s'ha habilitat un punt de venda de bitllets d'una zona de les companyies que està fent aquest trànsit en la mateixa zona d'estacionament, facilitant d'aquesta manera l'adquisició dels bitllets per tal de facilitar al màxim possible i reduir els temps d'espera de les persones que han de fer aquest trajecte.

Evidentment, per la nostra banda, malgrat també que és competència del Govern d'Espanya el garantir el compliment del pla operatiu de pas de l'estret, evidentment, nosaltres també ens preocupem del que passa dins del territori de la Comunitat Valenciana.

I ahí sí que em consta que tant per part de l'autoritat portuària, Ajuntament de València, com Ajuntament d'Alacant i nosaltres, també des de Presidència de la Generalitat valenciana, que a través de la Direcció General d'Emergències, en el cas específic de la..., del cas de València ciutat, en la mesura que era el primer any, hi ha hagut una reunió de coordinació, hem estat presents i també s'han donat les instruccions per garantir que les persones, en el seu període que han d'estar en espera, ho facen en condicions de salubritat, de seguretat, que estiguen els serveis sanitaris previstos, també les mesures de seguretat i, sobretot, en condicions dignes i humanitàries per tal de fer aquesta... aquesta operació de l'estret.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, consellera.

Passem a la pregunta número 463, que formularà la diputada Isaura Navarro del Grup Parlamentari Compromís a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

Quan vullga, senyora Navarro.

La senyora Navarro Casillas:

Gràcies, senyora presidenta.

Esta pregunta li la dedique al diari *Les Províncies*, que va publicar una *trola* per tal de no contrastar la informació que li havien donat, que era una mentida. Sí, la que... segurament la persona que es riu és la que li la va contar. Però, bé, si m'haguessen cridat, si m'haguessen cridat a mi... (*Veus*) s'hauria, s'hauria explicat tot, però no ho varen fer. (*Veus*) Per això, li la dedique a ell i no a qui va contar la *trola*. (*Rialles*)

Bé. Tant sanitat com polítiques inclusives, com educació, compartixen competències sobre una mateixa atenció: les persones amb autisme. D'ací l'interés en preguntar a totes les conselleres. Li ho dic per si no ho havia entés, jo li ho

explique ara. I hui correspon la pregunta a la responsable d'eixes polítiques inclusives.

De fet, l'anterior govern va crear, en l'any 2012, una comissió interdepartamental amb tres subcomissions que no va convocar en dos anys; que després, finalment, va convocar, però va deixar sense resoldre res al final de la legislatura, sense posar en comú les propostes i sense executar cap compromís, cap mesura..., és a dir, marejant la gent per a res. En suma, sense conclusió, sense mesures, sense millora de la vida de la gent. Però, això sí, amb retallades al llarg d'eixe temps en les hores d'atenció terapèutica i amb baixades espectaculars dels graus de discapacitat. Miracles que passaven.

Ara hi ha un nou govern que sí que se preocupa per les persones. (*Veus*) Sí, sí. I la pregunta, precisament, és per això, saber quines mesures s'estan adoptant per a millorar l'atenció a les persones amb TEA.

Senyories, l'autisme és un trastorn del desenvolupament, no és una malaltia mental. I les persones que ho pateixen necessiten una atenció específica, adaptada a les seues necessitats particulars. Manca informació, conscienciació, sensibilització.

Les persones amb autismes requereixen una atenció al llarg de la seua vida, i no solament quan són xicotets; doncs, no solament n'hi han xiquets amb autisme, també hi ha adolescents, adults, persones majors que necessiten formació, independència, treball..., tot amb atenció, seguiment, amb amor i comprensió.

Des que apareix la sospita de dificultats en el desenvolupament del xiquet o xiqueta, és necessari comptar amb els recursos adequats per a oferir eixa atenció especialitzada, la ràpida detecció i, llavors, l'atenció. I açò amb professionals especialitzats en les diferents particularitats i en funció de les necessitats de cada persona quant a intensitat, freqüència i durada de les teràpies.

Així mateix, i des de les primeres sospites, cal donar informació i suport a les famílies; suport que ha de seguir durant tot el procés.

Per això, és necessari oferir el tractament terapèutic adequat, amb les hores necessàries establides pel professional que diagnòstica, i no dependent dels criteris econòmics, com feia l'anterior govern.

En l'actualitat, des dels sis anys endavant, la conselleria atén els xiquets des del context escolar, interrompent-se el tractament que els xiquets rebien en els centres d'especialitats. I d'això, ¿què resulta? Doncs, que qui s'ho pot pagar, manté el tractament; i qui no, no el pot mantindre, generant desigualtats en els menors, que no podem tolerar.

En l'administració de l'educació és necessari també abordar eixa educació inclusiva, que inclús reclamava el tribunal suprem, en una sentència de 2011. A més de l'increment de les aules CIL, que ja s'ha aprovat, els menors que no poden accedir a estes per falta de places encara han de comptar amb personal de suport durant tota la jornada escolar, personal que ha d'estar format i capacitat per a la tasca encomanada, no solament que acompanye, sinó també que eduque.

La transició per a la vida adulta, l'educació, la formació, l'ocupació, la integració laboral, són assignatures pendents. Els centres de dia i els habitatges tutelats per a afavorir la independència, amb professionals que ajuden persones amb autisme i les seues famílies. Tot això cal treballar-ho. No oblidem que l'edat adulta és el període més llarg de la vida.

Per tot això, davant de totes les entitats que han vingut hui a escoltar la seua resposta, jo li pregunte, senyora vicepresidenta, ¿quines mesures s'estan adoptant per a millorar la qualitat assistencial i, per tant, la qualitat de vida de les persones diagnosticades amb TEA?

Gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Vicepresidenta, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Bona vesprada, senyories.

Benvinguts, a les entitats que ens acompanyen.

Vosté sap molt bé, senyora Navarro, què és el trastorn de l'espectre autista perquè hem estat treballant-ho conjuntament en els últims anys, i ho hem fet juntes. I ara fa un any que estem gestionant la posada en marxa d'este govern, les alternatives que aleshores proposàvem.

També sap vosté, i n'ha fet referència, és que ens vam trobar en un calaix l'informe de la comissió interdepartamental d'autisme, de setembre de 2014, que es va quedar ahí. Un informe que no tenien les entitats, a qui el govern antic va demanar la seua col·laboració i, després, es va oblidar ni tan sols de fer-los conèixer els resultats d'esta comissió.

Així les coses, vam convocar totes les entitats del sector, sense exclusions, no solament a un reduït número, com va fer el govern antic, seguint un procés de selecció que no semblava ajustar-se a cap criteri de representació, sinó vam convocar totes les entitats. I, actualment, en el treball coordinat amb les organitzacions TEA, i fruit del consens amb elles, es preveu reestructurar els òrgans participatius i generar la mesa de treball per a persones amb autisme o persones amb TEA, que siga un òrgan ràpid, de participació, un òrgan àgil i que done respostes consensuades, horitzontals i participades en esta matèria.

Per tant, volem, a partir de setembre, amb totes les aportacions, començar a establir les conclusions de quines han de ser les línies mestres. I, en les meses sectorials sobre diversitat funcional, també s'ha abordat la problemàtica específica dels

menors i persones que patixen TEA, proposant programes i recursos per a la millora dels seus processos de detecció precoç, per un costat, i de tractament, més enllà de la infància, com vosté molt bé deia. Tot açò, emmarcat en les línies que hem seguit en la conselleria de major autonomia i de fer que les persones tinguen un procés d'independència i de vida independent el més satisfactori possible.

Actualment, dir-los també que amb les dades en la mà, n'hi ha un increment en els recursos a subvencions, a la línia destinada a programes i a centres, val?, que ha crescut un 33% respecte del pressupost anterior.

També estem finançant centres autoritzats per a persones amb trastorn de l'espectre autista, suposant, per a 2016, 131 places en set centres autoritzats, la qual cosa ha suposat un augment del 7,46% sobre el total de l'any 2015.

També estem treballant perquè siguen ateses les persones amb TEA en centres de diversitat funcional, tant centres de dia, centres ocupacionals i també centres d'atenció primerenca, especialitzant una rama en el caràcter de TEA.

I també sap vosté que s'atenen els xiquets de zero a sis anys, finançant 655 places en Alacant, 795 en València i 140 en Castelló.

No obstant, està previst que entren en funcionament dos nous centres –habitatge tutelat Educatea, a Alacant, i l'habitatge tutelat de Montcada, de la Fundació TEA de la Comunitat Valenciana– en el segon semestre d'enguany, 2016. Açò serien 13 noves places, el que suposa també un creixement de l'11,1% de les places finançades. Estos dos habitatges tutelats se volen obrir en 2016. No existia amb anterioritat este tipus de recurs, que per a nosaltres és un recurs adient quan les persones no tenen l'autonomia suficient per a viure en sa casa, però sí per a viure en una vivenda que tinga algun tipus d'assistència.

També he de dir-li que els tipus de recurs sociosanitari és considerat com un dels més idonis, amb una adequada integració comunitària.

Per tant, l'atenció del trastorn de l'espectre autista estarà atesa també des del servei públic de promoció de l'autonomia personal, integrat en el nostre territori pels serveis municipals, dels serveis socials municipals. Per què? Perquè l'objectiu és donar cobertura a totes aquelles persones amb tractament específic, majors de sis anys, que, en este moment, en esta comunitat, no tenen el tractament, com vosté molt bé deia.

En esta proposta, coordinada amb educació i sanitat a través dels serveis municipals, es donarà la prestació, com a la resta de persones amb diversitat funcional, en l'adolescència i també en la vida adulta.

Dir-li també que, des de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública, s'està treballant en actuar sobre el centre sanitari de referència per a tindre persones especialitzades en TEA; en acompanyament a les famílies; formació als professionals de la pediatria sobre TEA; diagnòstic des de neuropediatria; senyalitzacions amb pictogrames als hospitals; diagnòstics de persones majors, atés que moltes persones que tenen TEA i que no se'ls ha diagnosticat en la infància poden estar mal diagnosticats d'adults; en les revisions de certificat de discapacitat, que es va

baixar el grau a algunes persones amb TEA la 15%, estem treballant en la revisió d'eixes baixades de grau.

I, des de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, també s'està treballant en la formació especialitzada del professorat que impartix classe en aules amb xiquets i xiquetes. Volem que estiguen ubicades en centres ordinaris, però amb un suport, sobretot en les aules de comunicació i llenguatge, amb un suport i una especialització addicional.

N'hi hauria més coses que contar-li, però, en el temps que tenim, esta és la síntesi.

Moltes gràcies, senyora Navarro. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

I ja, l'última pregunta de control, que formula la diputada Mònica Álvaro, la 516, a la vicepresidenta del Consell.

Té vosté la paraula.

La senyora Álvaro Cerezo:

(Inoïble) ... en l'anterior sessió plenària, doncs, estàvem molt interessats en una pregunta que havia de formular-li el Partit Popular. Però, per a sorpresa de tots, doncs, eixa pregunta va desaparèixer. I com que a Compromís volíem escoltar..., doncs, m'he pres la llicència de tornar-la a presentar.

Per què retiren esta pregunta, jo no ho sé, no sé si vosté ho sabrà. Però el que sí que sé és que de ben segur que paga la pena escoltar quines són les mesures que, des del Consell, s'estan prenent per a evitar la situació de pobresa que afecta milers de famílies al País Valencià, almenys per a nosaltres; però, a vistes de què va passar, doncs, ja no sé si al Partit Popular li segueix interessant saber la resposta.

No sé si els interessarà encara saber què passa amb les persones que ho estan passant mal a casa nostra. No sé si serà el moment d'escoltar, de comprendre i actuar sobre el drama de milers de famílies.

Fan orelles sordes i no en parlen, mire, com en la corrupció. Fan igual que en la corrupció, existeix, però no en parlen; i, si no en parlen, molt menys actuen; i si no actuen, molt menys la frenen.

I és que ara toca, sí, remodelar-se, ser valencianista, ser modern –que deia la síndica del PP–, cantar el «sin ira libertad» i, si m'apuren, fins i tot el «sí se puede» la nit electoral. *(Veus)* Però, a l'hora de la veritat, a l'hora d'interessar-se per la situació de milers i milers de famílies valencianes, el PP fa, de nou, *(veus)* fugida i s'oblida dels milers de drames de valencians i valencianes.

Continuen preguntant-se, com feia el senyor Rajoy des del balcó de Gènova, si eixos són *los malos*. I no, senyories del Partit Popular, no són *los malos*; són persones a les quals el PP ha tornat a donar, novament, l'esquena.

Al PP ja no li importa la renda garantida de ciutadania, aquella que des d'ací s'ha pujat de manera que un sol beneficiari cobrarà el mateix que tretze amb el Partit Popular. No els interessa, el més mínim, el pressupost que puga garantir el sustent a les famílies. Volen oblidar el malson que els feren pagar a totes les persones quan aplicaren el copagament confiscatori. I han esborrat de la seua fràgil memòria les famílies acollidores, a les quals mai tingueren en compte.

Oblidats, desnonats. Així ha deixat les persones la gestió del Partit Popular.

Però a Compromís, ara i abans, seguim interessats a saber què hi ha de les persones; a saber què s'està fent per reforçar el nivell local, després que una llei injusta, la llei de racionalització de l'administració local, intentar arrabassar-los l'assistència més directa, la dels ajuntaments.

¿Què ha passat en dependència? Perquè ni a vosté, senyora Oltra, ni a mi se'ns poden oblidar la de milers de cares que prenen el carrer, reclamant els seus drets.

¿Què hi ha de la pobresa energètica, de la qual el Partit Popular ja no s'enrecorda? ¿Què hi ha de tot això?

Miren, diuen que el nostre senyor va crear el món en set dies. I jo ací sempre he pensat que, si va poder fer això, és perquè no havia tingut un Partit Popular per davant que arrabassara i deixara terra campa. *(Protestes)*

Sé, sé, perfectament... *(Protestes i aplaudiments)* Sé perfectament que ha passat poc de temps. Però també sé que, per davant, hi ha una promesa, la de rescatem persones; una promesa que alguns minimitzen o se'n riuen i no pregunten, i tal volta perquè no els interessa, tal volta perquè tenen por a sentir la veritat.

Per això, jo li pregunte, senyora vicepresidenta, ¿quines mesures ha pres la conselleria per a afrontar la situació de pobresa que afecta milers de famílies valencianes? I ja li dic, com vosté bé sap, que a Compromís no tenim por a la resposta ni ens oblidem d'aquells i aquelles que necessiten de respostes.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies. *(Veus)*

Vicepresidenta del Consell.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies.

Si los coros y tal acaban, doncs, jo ja parle. *(Veus)*

Gràcies, senyora Álvaro, per la pregunta.

Gràcies a vostés també pel respecte.

Li agraiisc la pregunta perquè, efectivament, me vaig quedar amb ganes de contestar en l'última sessió de control, on se